

MINISTEREN

Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget
Folketinget

Dato 28. september 2017
J. nr. 2016-5643

Frederiksholms Kanal 27 F
1220 København K

Telefon 41 71 27 00

Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget har i brev af 20. marts 2017 stillet beskæftigelsesministeren følgende spørgsmål (ERU alm. del), som jeg hermed skal besvare for så vidt angår Transport-, Bygnings- og Boligministeriets område. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Eva Kjer Hansen (V).

Spørgsmål nr. 84:

"I forlængelse af ministeren besvarelse af 31. januar 2017 af ERU alm. del – spørgsmål 54, bedes ministeren – eventuelt ved indhentelse af bidrag fra relevante ministerier – tilsende udvalget en oversigt der viser for hvilke forordninger, der efter regeringens opfattelse er sket overimplementering, der hvor forordninger giver rum til nationale fortolkninger. For så vidt angår de forordninger, der efter regeringens opfattelse er overimplementeret, bedes for hvert enkelt forordnings vedkommende oplyst a) på hvilke områder og måder efter regeringens opfattelse implementeringen adskiller sig fra minimumskravene i EU-lovgivningen, b) begrundelserne for, at regeringen mener, at man er gået videre end minimumskravene i EU-reguleringen, c) på hvis foranledning/ønske, der er foretaget den efter regeringens vurdering pågældende overimplementering, d) den oprindelige vurdering af de økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige af implementeringen, e) den oprindelige vurdering af de økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v. af implementeringen, f) den oprindelige vurdering af de administrative konsekvenser for borgerne af implementeringen, g) den oprindelige

I forlængelse af ministeren besvarelse af 31. januar 2017 af ERU alm. del – spørgsmål 54 bedes ministeren – eventuelt ved indhentelse af bidrag fra relevante ministerier - tilsende udvalget en oversigt over samtlige bekendtgørelser på alle ministerområder for den forrige regeringsperiode og frem til i dag – der implementerer erhvervsrettet EU-lovgivning, og oplyse i hvilke af disse bekendtgørelser, der efter regeringens opfattelse sker en overimplementering. For så vidt angår de bekendtgørelser, der efter regeringens opfattelse overimplementerer EU-lovgivningen, bedes for hvert enkelt bekendtgørelses vedkommende oplyst a) på hvilke områder og måder bekendtgørelsen efter regeringens opfattelse adskiller sig fra minimumskravene i EU-lovgivningen, b) begrundelserne for, at regeringen mener, at man er gået videre end minimumskravene i EU-reguleringen, c) på hvis foranledning/ønske, der er foretaget den efter regeringens vurdering pågældende overimplementering, d) den oprindelige vurdering af de økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige af

implementeringen, e) den oprindelige vurdering af de økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v. af implementeringen, f) den oprindelige vurdering af de administrative konsekvenser for borgerne af implementeringen, g) den oprindelige vurdering af de miljømæssige konsekvenser af implementeringen. Det bedes for hvert af punkterne d, e, f og g oplyst, om regeringen er enig i de oprindelige vurderinger af konsekvenserne af implementeringen. Hvis regeringen ikke er enig heri, bedes oplyst regeringens vurdering af konsekvenserne nævnt i punkt d, e, f og g for hvert enkelt bekendtgørelse. Hvis spørgsmålet ikke kan besvares inden for den normale 4 ugers frist, bedes oplyst, hvornår svar kan forventes.”

Svar:

Transport-, Bygnings- og Boligministeriet skal indledningsvist bemærke, at ovenstående er en gengivelse af spørgsmålet, som det fremgår af Folketingets hjemmeside, uagtet at spørgsmålet i sin ordlyd indeholder visse gentagelser.

For så vidt angår Transport-, Bygnings- og Boligministeriets forudsætninger for besvarelsen af spørgsmålet henvises til indledningen af svaret på ERU 83, idet der dog ikke til dette svar er udarbejdet en samlet liste over erhvervsrettede forordninger på ministeriets ressortområde. Der er således gennemført 1) en høring af erhvervslivet, ligesom ministeriet 2) har foretaget en egen undersøgelse af eksempler på overimplementering.

Ad 1. Høring af erhvervslivet

Uklarheder og strenge krav i de danske regler vedrørende godkendelse af CE-mærkning af bygningsstål

Det fremgår af et høringssvar, at der er overimplementering og uklarhed om CE-mærkning af bærende stålprodukter i henhold til den harmoniserede standard EN 1090.

Byggevareforordningen (Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) Nr. 305/200 af 9. marts 2011 om fastlæggelse af harmoniserede betingelser for markedsføring af byggevarer og om ophævelse af Rådets direktiv 89/106/EØF) stiller krav om CE-mærkning af byggevarer, som er omfattet af en europæisk harmoniseret standard eller en europæisk teknisk vurdering (ETA). Der er i henhold til byggevareforordningen udstedt ca. 470 harmoniserede europæiske standarder, herunder EN 1090 om bærende stål- og aluminiumsprodukter.

Kravene til en harmoniseret byggevarer findes således i byggevareforordningen og i den relevante harmoniserede standard for byggevarer. CE-mærket kan beskrives som en byggevarers varedeklaration og skal ledsages af dokumenter, hvor byggevarens ydeevne præsenteres (bl.a. ydeevnedeklarationen). Når en byggevarer er CE-mærket, kan den markedsføres og sælges frit i hele EU.

For en harmoniseret byggevare må der derfor ikke fastsættes nationale krav som betingelse for byggevarens markedsføring og salg. Danmark har hverken for bærende stålprodukter (dvs. byggevarer omfattet af den harmoniserede standard EN 1090) eller byggevarer omfattet af de ca. 470 andre harmoniserede standarder fastsat nationale krav til byggevarens markedsføring og salg. Der foreligger således ikke overimplementering.

CE-mærkningen af byggevarer betyder, at fabrikanten står inde for, at byggevarens ydeevne er bestemt ud fra en harmoniseret standard eller en ETA, og at varen er underlagt en produktionskontrol, der skal sikre, at den deklarerede ydeevne er til stede.

For at kunne CE-mærke i henhold til bl.a. standarden EN 1090-1 skal fabrikantens produktionskontrol certificeres og løbende overvåges af et notificeret organ, der er et uvildigt 3. parts-organ. Byggevareforordningen giver mulighed for, at udpegelsen og overvågningen af disse notificerede organer kan foretages af en medlemsstats nationale akkrediteringsorgan. Danmark har, som hovedparten af de øvrige EU-medlemsstater, benyttet sig af denne mulighed, således at DANAK varetager opgaven.

1090-standarden er en krævende og kompleks standard, der dækker over mange forskellige typer af produkter. Siden det den 1. juli 2014 blev obligatorisk at CE-mærke efter standarden, har den i praksis givet en række udfordringer i hele EU, særligt for producenterne. De forskellige problemstillinger, som følger af EU-kravene, bliver derfor løbende drøftet med branchen og i EU, herunder også spørgsmålet om forståelsen af kravene til eksterne beregnere. Ministeriet finder ikke umiddelbart, at området er overimplementeret, men Trafik-, Bygge- og Boligstyrelsen vil i forlængelse heraf dog tage kontakt til Håndværksrådet for at vejlede om og afklare eventuelle opfølgende spørgsmål.

Det bemærkes, at Trafik-, Bygge- og Boligstyrelsen i samarbejde med branchen har udarbejdet et omfattende informationsmateriale, der skal bistå producenter m.v. til at leve op til EU-kravene. Materialet kan ses på byggevarerinfo <http://byggevarerinfo.dk/en1090-tema/0/23>.

Overimplementering af køre- og hviletidsordningen

Erhvervslivets hørings svar vedrørende overimplementering af køre- og hviletidsforordningen (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006) vedrører artikel 3, litra aa – undtagelsesbestemmelsen, som i almindelig tale kaldes *håndværkerreglen*.

I henhold til køre- og hviletidsforordningens artikel 3, litra aa, er køretøjer eller kombinationer af køretøjer med en største tilladt totalvægt på ikke over 7,5 ton, der benyttes til transport af materiel, udstyr eller maskiner, som føreren benytter til udøvelsen af sit erhverv, og som kun benyttes inden for en radius af 100

km fra virksomhedens hjemsted, undtaget fra køre- og hviletidsreglerne, hvis kørslen af køretøjet ikke er førerens hovedaktivitet.

Færdselsstyrelsens Vejledning om undtagelser fra køre- og hviletidsforordningen er udarbejdet med henblik på at angive en ramme for forståelsen af rækkevidden af de enkelte undtagelsesbestemmelser, herunder således også af håndværkerreglen.

På baggrund af et nabotjek med Tyskland indarbejdede Færdselsstyrelsen i Vejledning om undtagelser fra køre- og hviletidsforordningen en fortolkningsændring af håndværkerreglen, som skulle finde anvendelse fra den 1. januar 2017. Fortolkningsændringen vedrørte begrebet ”materiel”, og efter ændringen svarede den danske fortolkning af begrebet til den tyske. I de ovennævnte høringssvar har erhvervslivet påpeget, at Færdselsstyrelsens fortolkning af håndværkerreglen fortsat er mere restriktiv end den tyske fortolkning.

Høringssvarene fra erhvervslivet har givet Færdselsstyrelsen anledning til at tilføje et afsnit i Vejledning om undtagelser fra køre- og hviletidsforordningen under punktet vedrørende håndværkerreglen. Afsnittet vedrører forståelsen af følgende led i bestemmelsen: ”Føreren benytter til udøvelsen af sit erhverv”. Afsnittet er tilføjet for at præcisere, at transport mellem to erhvervsdrivende som led i en håndværksmæssig ydelse, hvor føreren ikke selv forestår alle opgaver, men nogle af opgaverne forestås af underleverandører, kan være omfattet af håndværkerreglen og dermed være undtaget fra køre- og hviletidsreglerne. Afsnittet blev tilføjet i styrelsens vejledning i juni 2017.

Færdselsstyrelsen finder således, at styrelsen ved ovennævnte præcisering har imødegået den overimplementering af køre- og hviletidsforordningen, som erhvervslivet har givet udtryk for i høringssvarene.

Kapitalkravet i forbindelse med godstilladelser

Kapitalkravene ifm. godstilladelser følger af forordning 1071/2009 om fælles regler om betingelser for udøvelse af vejtransporterhvervet, men også reguleret i godskørselsbekendtgørelsen m.v. Der henvises således til besvarelsen heraf i ERU 83.

Ad 2. Ministeriets egen gennemgang

Der er ikke i forbindelse med Transport-, Bygnings- og Boligministeriets egen gennemgang fundet andre eksempler fra forordninger end det, som allerede er beskrevet i ERU 83 vedr. køre- og hviletidsområdet, jf. forordning 165/2014 (takografforordningen) samt kravet om vognmandskurser efter forordning 1071/2009, om fælles regler om betingelser for udøvelse af vejtransporterhvervet, som også begge er reguleret i bekendtgørelser. Ministeriet kan derfor henviser til besvarelsen af ERU 83.

Med venlig hilsen

Ole Birk Olesen